

College van beroep voor de examens

U/2020/02524/MIC
CBE 2019-286

Verzonden: 30 maart 2020

Zaak 2019-286

Datum uitspraak: 11 maart 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Gespreksvoering (PB0912), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 12 december 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (6) voor de opdracht van de cursus Gespreksvoering (PB0912) afgelegd op 15 november 2019, in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan de desbetreffende opdracht worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 17 december 2020, welke op 18 december 2020 door het College werd ontvangen. Dit beroep heeft appellante aangevuld op 15 januari 2020
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 11 maart 2020 te Heerlen. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw dr. drs. S. Wouters Msc., examiner van de onderhavige cursus. Appellante is met kennisgeving aan het College niet verschenen.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van de door appellante afgelegde opdracht behorende bij de cursus Gespreksvoering (PB0912). De opdracht betrof het voeren van een eindgesprek (functioneringsgesprek) waarbij appellante de rol aannam van gespreksleider. Studenten ontvangen een casus, op basis waarvan het eindgesprek dient plaats te vinden. De casus van appellante betrof casus 2 'Beleidsmedewerker infrastructuur en milieu – Leidinggevende in middelgrote gemeente'.
3. Het beroep is erop gericht is dat appellante in aanmerking kan komen voor een herkansing van het eindgesprek.
4. Appellante is van mening dat het cijfer zes (6) geen rechtvaardige beoordeling is. Zo stelt appellante in haar beroepschrift dat zij in het eindgesprek geconfronteerd werd met een gesprekspartner die appellante belemmerde in de uitvoering van haar rol als gespreksleider. Appellante voelde zich overvallen door haar gesprekspartner, en ook was appellante verontwaardigd over het gebrek aan inlevingsvermogen van de gesprekspartner. Appellante licht toe dat zij zich na een moeizame start heeft kunnen herpakken.
5. Met betrekking tot het toegekende cijfer is appellante van mening dat de examinerator de moeizame start onevenredig zwaar heeft laten meetellen. Daarnaast is appellante verbaasd over het gegeven dat de toekenning van het cijfer geheel afhankelijk is van een momentopname, te weten het eindgesprek. Appellante voert aan dat er op deze wijze geen betrouwbare weergave wordt verkregen van het vaardigheidsniveau van een student.
6. Voorts volgt uit het document 'Beoordeling eindverslag basis gespreksvaardigheden' dat appellante het veelal niet eens is met de feedback van de beoordelaar. De beoordeling kent verschillende onderdelen, te weten luistervaardigheden, regulerende vaardigheden, zendervaardigheden, beperkt toepassen van vaardigheden en reflectie over het proces van adviseren. Appellante is het niet eens met de feedback die ze ontving met betrekking tot de eerste drie onderdelen. Appellante geeft daarbij aan dat zij van mening is dat ze de vaardigheden grotendeels wél op een juiste wijze heeft toegepast.
7. De Commissie voor de examens merkt op in haar verweerschrift dat appellante middels haar beroepschrift verzoekt om de cursus te herkansen, ondanks dat zij de cursus met een voldoende (cijfer zes (6)) heeft afgesloten. Onder verwijzing naar de inschrijvingsvoorwaarde betoogt verweerder dat het niet mogelijk is een tentamen te herkansen indien de cursus met goed gevolg is afgesloten. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de commissie om appellante een extra tentamenkans toe te kennen.
8. Voorts licht verweerder toe dat appellante ervoor had kunnen kiezen om de opdracht niet ter beoordeling in te leveren. Had appellante de opdracht niet ingeleverd, dan was zij (slechts) een tentamenkans kwijt geweest en had zij de opdracht kunnen herkansen. Verweerder verwijst naar het Centraal kader voor de tentamens en examens en de Tentamen- en examenprocedures. Appellante heeft de opdracht ingeleverd, waarna de examinerator een cijfer heeft vastgesteld. De toekenning en vaststelling van het cijfer betreft een beslissing van de examinerator.
9. De examinerator licht ter zitting toe hoe de eindopdracht is vormgegeven. Studenten vormen een groepje van drie, waarbij zij ieder de rol van gespreksleider, gesprekspartner (cliënt) en observator vervullen. De studenten rouleren, bij hun eindgesprek vervullen zij altijd de rol van gespreksleider. De invulling van de rol van cliënt ervaren studenten soms als ingewikkeld, hiervan zijn beoordelaars zich bewust en hier wordt op gelet. Is er kritiek op de cliënt, dan wordt er gekeken of daar reden voor is.
10. De examinerator licht in haar inhoudelijk verweer toe dat zij, om de bezwaren van appellante te kunnen beoordelen, de transcripten en de gespreksopnames van het eindgesprek heeft opgevraagd bij de docente. De examinerator verklaart dat de gespreksopnames geen aanleiding geven om te komen tot het oordeel dat het eindgesprek niet (goed) uit te voeren was. De examinerator licht toe dat indien er kritiek is op een der partijen, de beoordelaar bekijkt of daar reden toe is. In casu heeft de examinerator dit (ook) bekeken. Zij komt tot het oordeel dat er geen sprake is van het ontsporen van het eindgesprek. De examinerator betoogt dat appellante het een moeilijke opdracht vindt en onvoldoende invulling geeft aan de toepassing van verschillende vaardigheden, welke getoetst worden middels het eindgesprek. Dat appellante zich niet kan vinden in het oordeel van de beoordelaar én examinerator

betreurt de examiner. De examiner is van mening dat de kritiek op de wijze van beoordelen onterecht is.

11. De examiner licht voorts toe dat zij naar aanleiding van het beroepschrift de transcripten en gespreksopname heeft bekeken en naar aanleiding daarvan contact heeft gezocht met appellante. De examiner zet uiteen waarom volgens haar oordeel geen sprake is van een niet haalbaar eindgesprek. Appellante heeft tijdens het contactmoment met de examiner de indruk gewekt dat zij zich kon vinden in de toelichting van de examiner. Voorts stemde appellante in met het aanbod dat een andere beoordelaar het eindgesprek (nogmaals) zou beoordelen. De examiner stelt dat deze tweede beoordeling heeft plaatsgevonden en dat appellante naar aanleiding van deze tweede beoordeling zich opnieuw meldt en daarbij terugkomt op haar eerdere bezwaren. Dit vindt de examiner op zijn minst opmerkelijk.
12. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Het College stelt voorop dat voorkomen dient te worden dat de toetsing het karakter krijgt van een herbeoordeling, het College is immers geen 'superexaminator'. Om die reden is de toetsing van de inhoud van een beoordeling terughoudend.
13. Het College stelt vast dat zij moet nagaan of sprake is van strijd met het recht. Het College is niet bevoegd om de uitvoering van de opdracht nogmaals inhoudelijk te toetsen, noch is zij bevoegd appellante een herkansing toe te kennen thans de Commissie voor de examens te bevelen een herkansing toe te kennen.
14. Voorts stelt het College vast dat conform de inschrijvingsvoorwaarden van de Open Universiteit het niet mogelijk is een cursus die met goed gevolg is afgesloten te herkansen. Het College moet deze regeling als gegeven beschouwen. Het College overweegt aanvullend dat appellante ervoor had kunnen kiezen de opdracht niet in te leveren bij de beoordelaar, hetgeen zou hebben geresulteerd in de mogelijkheid de opdracht nogmaals te doen. Dat de keuzemogelijkheid om een opdracht al dan niet in te leveren, niet uitgebreid binnen de digitale leeromgeving (yOUlearn) wordt toegelicht maakt dat niet anders. Het College acht het voldoende dat studenten binnen de digitale leeromgeving alsook bij de aanmelding voor een tentamen gewezen worden op de regelgeving zoals bedoeld het Centraal kader voor de tentamens en examens en de Tentamen- en examenprocedures. Voorts merkt het College op dat de regelgeving eenvoudig via de website te raadplegen is via www.ou.nl/documenten.
15. Het College stelt vast dat alle studenten worden beoordeeld op basis van hetzelfde beoordelingsformulier. Het College merkt op dat deze wijze van tentaminering (eindgesprek) ruimte laat voor het hanteren van een afwijkende beoordelingsmaatstaf, de ene beoordelaar is mogelijk strenger dan de ander, maar dat het beoordelingsformulier voldoende houvast biedt. Voorts overweegt het College dat de examiner in het kader van dit beroepschrift het eindgesprek opnieuw heeft beoordeeld, althans heeft laten beoordelen, maar dat daarbij niet gekomen is tot een andere (hogere) waardering van het eindgesprek.
16. Het College overweegt dat de examiner gevolgd kan worden in haar verweer dat appellante vaardigheden onvoldoende heeft toegepast in het eindgesprek. Dat de examiner niet kan komen tot het oordeel dat het eindgesprek niet haalbaar was, noch dat cliënt het eindgesprek dusdanig heeft belemmerd acht het College niet onredelijk. Het College merkt op dat de examiner en beoordelaars zich bewust zijn van de moeilijkheid inzake de uitvoering van de rol van cliënt en acht het voldoende dat examiner hiervan op de hoogte is én dat hieraan aandacht wordt besteed. Het College overweegt daartoe dat de examiner betoogt dat indien er kritiek is op de rol van de cliënt, dit wordt onderzocht. Op basis van eerdergenoemde heeft het College geen aanleiding de toekenning van het aantal punten kennelijk onjuist of onredelijk te achten.
17. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep, voor zover het beoordeeld kan worden binnen de bevoegdheid van het College en met de beoordelingsmaatstaven die zij kan hanteren, ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. T.M. Schelfhout, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas en H.C.E. Pepels, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 11 maart 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. T.M. Schelfhout

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

